

Još o četvrtom modulu

Autor Administrator

...U povijesti Zapada

imali smo nekoliko provala, i to duljih i kraćih, redukcionističkoga svjetonazora koje su preplavile sav javni život jed-noga ili više društava. Završilo je to u krvi Francuske revolucije, nacističke Njemačke i Sovjetskoga Saveza. Ni mi u Hrvatskoj nismo lišeni reduk-cionalizma u bolnoj epizodi NDH-a, a pogotovo ne u pogromima prvih nekoliko godina nakon II. svjetskoga rata kao i u godinama do 1990 -ih. ... (dr. sc. Vida Vukoja). Slijede dva vrlo sadržajna intervjua - sa spomenutom znanstvenicom V. Vukojom i s J. Reisman, stajalište Hrvatskog katoličkog liječničkog društva i obrađanje poznatog pedagoga prof. dr. A. Vukasovića javnoj pravobraniteljici za djecu.

* * *

Intervju:

Vida Vukoja, dr. sc., znanstvena

suradnica na Staroslavenskome in-stitutu u Zagreb, Ivan Miklenić, Glas Koncila

Budući da se kao glavni argument nametanja

sadašnje-g a sadržaja 4. modula zdravstvenoga odgoja uporno ističe kako je riječ o znanstvenoj materiji te da ona samim time navodno nije povezana sa svjetonazorom, za razgovor smo zamolili dr. sc. Vidu Vukoju, znanstvenu suradnicu na Staroslavenskome in-stitutu u Zagrebu. Jedno od srednjih mjesta njezina istraživanja sred-njovjekovne i suvremene jezične prakse zauzima upravo način na koji se svjetonazor zrcali u jeziku, posebice izricanju osjećaja i kreposti. Budući da pri tome nužno obuhvaća i odnos svjetonazora i znanosti u srednjovjekovnom i suvremenom zapadnjačkom društvu, zamolili smo je da pomogne razjasniti i to znači kada se kaže da je sadašnji pri-jedlog sadržaja 4. modula zdravstve-noga odgoja znanstven, i kakav je odnos te znanstvenosti sa svjetonazorom.

Seksologija
je »znanost« kao kvazireligija

Što su uopće značajke znano-sti?

DR. VUKOJA - Osvrnut æu se samo na dvije stvari, koje nisu jedine. Prvo, jedan od nužnih uvjeta da se neka istraživačka djelatnost može nazvati znanošæu jest da ona za svoj predmet ima neku pojavu koja ima dovoljno razlikovnih obilježja da se može odvojiti od sebi sličnih ili srodnih pojava. Npr. znanost o listu stabla lipe nezamisliva je jer se list stabla lipe ne može relevantno istraživati neovisno o njezinu stablu.

S time u vezi, dobro je dotaknuti pravilo reprezentativnosti po koje-mu pojedini dijelovi predmeta istraživanja znanstvenim radom trebaju biti »pokriveni« razmjerno stvarnoj važnosti tih dijelova za ukupnost predmeta istraživanja. To znaèi da se npr. zoolozi ne mogu baviti samo konjima a potpuno zanemariti sve sisavce, ili da jezikoslovci ne mogu istraživati samo engleski jezik a da svu silu jezika Afrike zanemare.

Drugo, osobe koje se odluèe baviti znanstvenim istraživanjem trebaju njegovati tzv. znanstveni habitus. To znaèi da se moraju ponašati »po-put pravih znanstvenika«: u istraživanju moraju biti pošten i ni o kome potpuno ovisni, ne smiju svjesno i namjerno skupljati podatke tako da oni nužno vode nevjerodostojnim rezultatima, jednom prikupljene i obrađene podatke moraju tumaèiti tako da ih to tumaèenje to vjernije zrcali, u èitavome svome djelovanju moraju biti ponizni i nastojati uzeti u obzir svaku kritiku pretpostavljajuæi da je dobronamjerna i potencijalno opravdana, u odnosu prema društvu trebaju tražiti njegovo dobro i osobito paziti da komu ne naškode itd. Citav je tu niz uglavnom nepisanih, a dijelom i pisanih etičkih norma.

Kako onda, po Vašem sudu, seksologija stoji u pitanju određenja predmeta istraživanja?

DR. VUKOJA - Veæ to nailazimo na ozbiljan problem želimo li se odre-diti prema znanstvenosti seksologije. Ta - tako kažu - znanost o ljudskoj seksualnosti proglašava da je pred-met njezina istraživanja ljudska seksualnost. No, pojam je ljudske seksualnosti praktički nemoguæe odrediti tako da bi se u akademskoj javnosti moglo postići opæe slaganje. Ono što seksolozi rade jest znanost za jedne znanstvenike, a nije znanost za druge znanstvenike. Reæi za neku tvrdnju: »Tako kaže znanost, o tome nemamo što raspravljati«, samo zato što iza nje stoji seksologija, jedno-stavno se ne može. Odnosno može se, ali je takva tvrdnja redovito za-pravo izraz veæ odavno zastarjele sekularističke kvazireligije kojoj je etiketa »znanost« predmet slijepog obožavanja. Takav stav prema vlastitoj djelatnosti dobar dio znanstvenika nema jer ih vlastita istraživanja kao i istraživanja kolega uèe da znanost kao ljudska djelatnost nikako nije nekim dekretom odvojena od pojma svjetonazora i drugih nekih koji ovdje nisu bitni.

svjetonazor

Konkretno, sa stajališta judeokršćanstva, ljudska seksualnost jednostavno nije samostalna pojava, nego je samo jedan među izrazima spolnosti, a spolnost je opet jedan od najbitnijih vidova ljudske osobe. I to je to se tiče judeokršćanstva više -manje točka -to se tiče seksologije kakvu ju trenutno poznajemo. No, u redukcionalističkome svjetonazoru ovakva je seksologija moguća. No, želimo li ući u redukcionalistički svjetonazor, prije toga moramo prekriti pojmove kao što su »Bog« ili »osoba«. Ima i drugih, ali ti su najvažniji.

Tu se otvara more tema, ali su ključne za razumijevanje bitnog problema u kojemu se danas kao društvo nalazimo, a prelama se i na pitanju 4. modula zdravstvenoga odgoja. Naime, kao društvo, pred prijelomnicom smo da učinimo još jedan i to tek naoko malen a zapravo golem korak prema zamjeni judeokršćanskoga svjetnazora redukcionalističkim. Neka bude jasno, mnoge smo korake već učinili, i na razini etavoga Zapada i u okviru naše do-movine. Jer seksologija, kakva je danas, opstaje samo zato što mi više ni-smo dovoljno judeokršćansko društvo da bi jednostavno službeno bila proglašena pseudoznanost. No, sa stajališta judeokršćanstva ona to jednostavno jest, dok sa stanovišta redukcionalističkoga svjetnazora ona može biti znanost. Ona dakle jest znanost, barem onoliko koliko i nije. Posljedica toga je da je sadržaj 4. modula zdravstvenoga odgoja zapravo pitanje judeokršćanskoga svjetnazora i znanosti, s jedne strane, te redukcionalističkoga svjetnazora i znanosti, s druge strane. Čitateljima ovdje preporučujem npr. knjigu Donalda de Marca i Benjamina Wikera »Arhitekti kulture zla« u kojoj na pristupačan način mogu upoznati neke od najvedh antisvetaca redukcionalizma i njihove ideje.

No, odmah moram dodati, iako to ovdje nije izravna tema razgovora, i bitno pri tome posve jasna: U povijesti Zapada imali smo neko-liko provala, što duljih što kraćih, redukcionalističkoga svjetnazora koje su preplavile sav javni život jednog ili više društava.

Završilo je to u krvi Francuske revolucije, nacističke Njemačke i Sovjetskoga Saveza. Ni mi u Hrvatskoj nismo lišeni redukcionizma u bolnoj epizodi NDH-a, a pogotovo ne u pogromima prvih nekoliko godina nakon II. svjetskoga rata kao i u godinama do 1990-ih. To je razlog zbog kojega se mnogi, čak na razini istoga instinkta, boje EU-a dokle god ona otvoreno okreće glavu od pojma Boga. Iako to uglavnom ne znaju, oni se time opiru i sljedećem koraku istoga puta: naime, ne znam znate li, ali glasovi određenih i to uglednih zapadnjačkih filozofa i etičara upravo rastežu pojam osobe na velike čovjekolike majmune. Takvo znanstvenikovanje ima i svoj politički izraz: zahtjev da UN to pravo doista i prizna velikim čovjekolikim majmunima. I to su stvari s kojima se znanstvena zajednica suočava, ali to je još važnije - i čitavo zapadnjačko društvo. Naime, jednom kada se načelno pređe na redukcionističku znanost, onda su takve stvari legitime. Mi se na taj put možemo olučiti ako želimo. Kako ćemo dalje, u mnogome ovisi o nama. Istodobno, moram naglasiti da kada govorimo o svjetonazoru nikako ne govorimo o tzv. desnim i lijevim političkim opcijama. To je vrlo važno jasno reći.

Seksologija
se bavi bolestima i LGBTB temama

Spomenuli ste
reprezentativnost kao kriterij u vrednovanju znanstvenosti?

DR. VUKOJA - Budući da su kontroverze vezane za Alfreda Kinseya javnosti veće do neke mjere poznate, osvrnuti su se na sliku suvremene seksologije pogledu reprezentativne pokrivenosti različitih područja čovjekove seksualnosti, a kako je daju internetom svima dostupni podaci o rasponu znanstvenih časopisa iz područja seksologije. Na broj, pro-nalazim ih 56, od čega 48 aktivnih, a odreda izlaze u SAD-u ili Europi. Zanimljiv je veći pogled na naslove tih časopisa, u prvome redu ovih 48 aktivnih, jer daju uvid u to što seksologija drži vrijednim istraživanja u ljudskoj seksualnosti: 15-ak je časopisa posvećeno medicini spolnih bolesti (s naglaskom na AIDS-u), gotovo 10 ih se bavi tzv. LGBTB tematikom. Ostalih 20-ak naslova ili su krajnje općeniti ili su posvećeni jednoj od širokog spektra tema s po jednim ili nekoliko predstavnika, poput tzv. seksualne terapije (koju ovdje ne ubrajam u medicinu), odnosa seksualnosti i društva, kulture, kriminaliteta (npr. zlostavljanja djece), prava. (Usput, jedan je posvećen i odnošju teologije i seksualnosti.). Posve je jasno da je ovdje čovjekova spolnost praktično svedena na medicinski tretman genitalnih organa i seksualno ponašanje. Dapače, ne kakvo god seksualno ponašanje, nego ono koje skraćeno nazivamo LGBTB. Zašto to naglašavam »ne kakvo god ponašanje«? Naime, u zbiru aktivnih 48 naslova samo je jednom spomenuta riječ »bračno« (engl. marital), što je u vrijeme osnivanja toga časopisa (1970-ih godina) nužno pretpostavljalo odnos

muškarca i žene. Do 2000. godine još je jedan časopis nosio »bračno« u naslovu, no tada je ta riječ zamijenjena riječju »veza« (engl. relationship). Zanimljivo je i da se samo jednom spominje riječ »obitelj« (engl. family), ali opet ne bilo kakva obitelj, nego izričito tzv. LGBT obitelj.

Da svedemo, od braka i obitelji, u seksologiju ovim pregledom dobivamo 1 spomen braka i 1 spomen obitelji, ali LGBT obitelji. Pitanje je treba li tim podacima i to dodati. Naime, čini se kako se seksologija zapravo bavi medicinom spolnih bolesti i LGBT temama. Ostalo su mrvice, tek je tzv. seksualna terapija nešto mrva. Kao znanstvenica koja se bavi humanističkim istraživanjem, dakle temama kojima je čovjek u središtu, jednostavno nemam nikakva opravdanja, kada bih i htjela, prihvatiti da je čovjekova seksualnost svediva na to nešto čine tzv. seksolozi. Naime, pravila reprezentativnosti nema niti u tragovima, a ono je u znanosti iznimno važno da bi se neko istraživanje moglo zvati znanstvenim. Ne znam tko će osporiti da je većina osoba heteroseksualna, a na popisu naslova seksoloških časopisa, uz sav trud, nisam pronašla niti jedan, ponavljam, niti jedan naslov posvećen heteroseksualnoj seksualnosti ili heteroseksualnoj obitelji, i samo jedan spomen braka. Uz sve dužno poštovanje, diskriminacija seksologa prema heteroseksualnosti te heteroseksualnome braku i obitelji bila bi smiješna da nije - apsurdna. Tu svakako nije riječ o legitimnom habitusu znanosti. Štoviše, kada bi neka znanost mogla biti pravna osoba, onda bi se zbog preočitog pristranog tretmana ljudi s obzirom na seksualnu orijentaciju takvu seksologiju moglo jednostavno tužiti za diskriminaciju.

Možete li nešto reći o tome kakav je znanstveni habitus svoj-stven seksologiji?

DR. VUKOJA - Seksologija nažalost ima silno bolnu povijest grubih ograničenja o načinu na koji bi se znanstvenici trebali ponašati u obavljanju svoje djelatnosti. Tu ćemo ipak morati početi od

gosp. Kinseya, i to nakon što je prestao biti entomolog za što je akademski obrazovan do uspješnoga doktorata na temi osa 3. i karica. Za istraživanje ljudske seksualnosti gosp. Kinsey nije imao baš nikakve valjane akademske osnove, no njemu to očitije nije predstavljalo nikakvu zapreku. Naravno, moralo je to slijediti iz nekog tipa redukcionističkoga mišljenja po kojemu između životinja i ljudi i nije vidio neku bitnu razliku, pa stekavši doktorat na osama, ne vidi nikakvu zapreku da modificiranim istraživačkim aparatom istražuje i ljude.

Kinsey:
između životinja i ljudi nema razlike

Tko s judeokršćanskoga stajališta samo malo pozornije čita najprije naslove, onda popise poglavlja, pa onda i sadržaj njegovih *Sexual Behavior in the Human Male* (1948) i *Sexual Behavior in the Human Female* (1953), koje su obje interesom lako dostupne, to lako može vidjeti. Što se tih svezaka tiče, u njima ima jednostavno previše kriminala za želudac znanosti, a o čemu je čitateljstvo već djelomično vjerojatno upoznato. K tome, na čelo reprezentativnosti u izboru ispitanika kršćilo se toliko da ga je jedan ugledni psiholog navodno usrdno i javno tražio da ne što s tim u vezi poduzme. Po Kinseyevim je podacima npr. ispalo da je 80-ak posto tadašnje muške američke populacije imalo doticaja s prostitutkama (a riječ je o 1940-ima). No, to je tek minoran primjer notorno nevjerođodostojnih podataka i autor to nije mogao ne znati.

Čitava ta dva sveska temelje se na potpuno neznanstvenički postavljenoj istraživanju u kojemu je prvo postavljen cilj: treba dokazati i nebraćena sva moguća ponašanja ljudi toliko česta da se moraju srušiti sve ograde koje bi u društvu čuvale heteroseksualnost, a pogotovo brak sa svime što mu po naravi pripada, uključujući rađanje i odgoj djece. Tijekom povijesti seksologije povukla se rućena koćnica tek u vezi s navodnom dječjom seksualnosti koju je Kinsey

jednostavno gnusno definirao, opisao i protumačio, te do neke mjere u području sodomije.

No, da je barem to kraj! Protivno znanstveničkome habitusu, bez ikakvih provjera podataka, Kinsey praktički hrli ususret medijima ne bi li proglasio èitavome zapadnjaèkom društvu da je ono zapravo puno svih mogućih pojava u području seksualnosti i daje vrijeme da se to u javnosti i vidi. On nije mogao ne znati da je zapadnjaèko društvo sazdano tako da bilo komu s »dr. sc.« vjeruje. Tako je njegov »dr. sc.« iz područja entomologije iskoristen da bi zapravo nasapunao dasku za društveni inženjering u smjeru seksualizacije bez ograda (tzv. seksualna revolucija) po kojemu je mijenjano zakonodavstvo, na temelju koje je pornografija postala prisilni dio svaèije svakidašnice, zbog koje je broj spolno oboljelih osoba u rekordnom roku od svega dva desetljeæa (1960-ih i 1970-ih) narastao do nesluæenih granica. Broj neželjenih trudnoæa i broj pobaèenih rastao je geometrijskom progresijom. Sve to nije moglo biti izvedeno bez peèata »znanost« koji u javnosti gušiti svaki suprotstavljeni glas.

Sablazan: seksolozi znaju, ali ne priznaju lijek

No, da je tako djelovao samo Kinsey a da su njegovi nasljednici revidirali njegove

rezultate, na neki se način ispričali društvu za golemu štetu koju su mu nanijeli, možda bi se nada u potpunosti te discipline i mogla povratiti. No svjedoci smo da se čitav taj slijed nazoviznanstvenika ne ograđuje jasno i nedvosmisleno od Kinseyeva djela i naslijeđa. I u tome je problem znanstveničkoga habitusa u seksologiji. Naprosto, nema spremnosti na otvoren i odgovoran odnos prema društvu u kojemu zapravo daleko više aktivistički nego znanstvenički djeluje. Ali, kada se uzme u obzir da je čitava disciplina značajnim dijelom financirana od potvrđenih društvenih inženjera u prvo doba, a potom od farmaceutske industrije, onda je potpuno jasno zašto se se npr. spolno obrazovanje svodi na prezervativ i kontracepcijska sredstva. Osobno, o tomu nisam ni znala dok Aleksandar Tulhofer to sam nije rekao u jednom javnom istupu.

Danas, što se tiče samoga obrazovnoga modela koji seksolozi nude, možda je je najveća sablazan da oni znaju kako je pouzdan lijek protiv širenja spolnih bolesti i neželjene trudnoće jedino uzdržljivost življena iz ljubavi i zbog vjernosti. Također znaju da u društvu ima duževno zdravih osoba, odraslih, visokoobrazovanih koji tako žive, no

te osobe zapravo isključuju iz istraživanja koja su usmjerena na smanjenje učestalosti spolnih bolesti i neželjenih trudnoća. Sa znanstveničkoga stajališta to je jednostavno sablazan i bilo bi zanimljivo kako bi takav postupak objasnili medicinarima kojima je zadatak pronaći učinkovite lijekove za različite bolesti. A da ne govorimo da je to zapravo ponovno diskriminacija ljudi koji žive po svjetonazoru koji nije njihov.

Zašto vlade u Hrvatskoj, jedna za drugom, onda ustraju da primijene metode iste te seksologije kao terapiju za probleme po-put rađivosti spolnih bolesti i neželjenih trudnoća, a u èijemu su nastajanju seksolo-zi izravno sudjelovali?

DR. VUKOJA - Prije svega, moram ponoviti da ovdje nije rijeè o lijevima i desnima na političkoj sceni. Vlada je za vrijeme tzv. desne opcije preuzela vršiti pritisak da društvo prihvati vrednote poput »spolno odgovornoga ponašanja« i »rodne osvijestivosti«, a za vrijeme tzv. lijeve evo imamo što imamo. Temeljno, ipak je rijeè o sukobu dva svjeto-nazora pri èemu redukcionistički, da bi mogao ostati vjeran sebi, ne može trpjeti judeokršćanski, dok judeokršćanski, da bi mogao ostati vjeran sebi, jednostavno mora trpjeti redukcionistiki. Štoviše, središnji i ključni zastupnici judeokršćanskoga svjeto-nazora, da bi ostali vjerni sebi, trebaju iskreno nastojati ljubiti zastupnike redukcionizma.

No, o tome zašto sada ovakav pritisak, mogu govoriti samo kao građanka naše domovine i na osnovi podataka koje sam stekla zbog osobnoga zanimanja. Sada æu malo skrenuti na temu rodne ideologije, ali zbog toga što je zapravo ponovno rijeè o svjetonazoru iz kojega izrasta seksologija. Doista, promicatelji »rodne osvijestivosti« zapravo su naravni saveznici seksologa i, u konaènici, jedni bez drugih ne mogu. I da, pojam »rodne osvijestivosti« ne odnosi se samo na to da tata može prati suše a mama da može kopati kanale. Koliko vidim naime iz javno dostupnih dokumenata, Vlada Republike Hrvatske preuzela je na sebe provesti smjernice Vijeća Europe o tomu da je nužno provesti promjene u svekolikom društvu, s posebnim naglaskom na nužnost dosljedne primjene u obrazovanju, da bi se stvorilo novo društvo, a popis je vrednota toga novog društva zapravo izvrnut i uvrnut popis vrednota jude-okršćanskoga društva.

Koliko god to možda komu zvučalo kao teorija zavjere, ipak nije tako, čak se lijepo, crno na bijelo pojavljuje sintagma »novo društvo«. Riječ je dakle o pismeno izrečenome planu djelovanja Vlade Republike Hrvatske. Tu se nalazi i odgovor na insistiranje Aleksandra Tuhofera, Vinka Filipovića i Željka Jovanovića na, znanstvenički gledano, uistinu sablažnjiv popis naslova iz preporučene literature za nastavnike. To se toga tiče, reći će samo da se nadam kako će u nekome konačnome obliku popisa literature za nastavnike biti barem koji naslov zasnovan na teologiji tijela. Ponovo, isto zbog razloga znanosti.

Završit

Še s dva navoda koji na primjeru pojma »rodne osvijetlosti« pokazuje da je u 4. modulu uistinu riječ ne samo o (redukcionističkoj) znanosti, nego doista o (redukcionističkome) svjetonazoru. Prvi je navod: »Nastavnici/nastavnice trebaju shvatiti koncept rodno osvjetlene politike i naučiti kako ga provoditi u svojoj vlastitoj praksi poučavanja i u ovoj školskoj zajednici. Potrebno ih je senzibilizirati za vrijednosti koje se podrazumijevaju u službenom i skrivenom programu, školskoj strukturi i kulturi, odlučivanju i vrijednostima koje škola promiče - i trebaju biti pripremljeni suprotstaviti se neravnopravnostima gdje god da na njih naiđu.« (Preporuka CM/Rec (2007)13 Odbora ministara/ministrica državama članicama o rodno osvjetlenoj politici u obrazovanju, str. 34; dostupno na: www.ured-ravnopravnost.hr). Oprostite prevoditelju na nerazlikovanju vrijednosti od vrednota; naime na mjestima podebljanih riječi treba stajati: »vrednote« i »vrednotama«.

Ako prof. Tuhofer i ostale osobe, moram vjerovati, navodno dostatno stručnog povjerenstva, ne znaju to rade, vrlo dobro to znaju ministar Jovanović, kao i gosp. Filipović koji je sudjelovao u pregovorima po kojima je Vlada Republike Hrvatske preuzela milom ili silom svu djecu uiniti tzv. »spolno odgovnima« i »rodno osvjetlenima«. Naime: »Države bi trebale osigurati da rodno osvjetlena politika postane obveza, a ne opcija, i to kroz cijeli obrazovni sustav. To bi trebalo funkcionirati na svakoj razini, od politike do prakse...« (Rodno osvjetlena politika u obrazovanju.

Preporuka CM/Rec (2007)13 i Memo-randum s objašnjenjima, str. 22). O mogućoj sudbini djece u sustavima obrazovanja toga tipa poučeno govori potresna sudbina dječaka Pavlika Morozova i njegova oca, gdje je dječak vlastita oca predao sovjetskoj tajnoj policijskoj službi.

* * *

Judith
Reisman – Intervju

Darko Gruden, Glas Koncila

Vjerojatno ni gostovanje samoga američkog predsjednika Georgea Busha u travnju 2008. godine nije bilo popraćeno s velikim medijskim napi-sa od gostovanja američke komunikologinje dr. Judith Reisman. Svakako, nije izliveno toliko medijske žuč. U intervjuu koji je objavio portal fzzit.net predstavila se kao Židovka čiji su djed i baka uspjeli emigrirati u SAD, tako da nisu stradali ni oni ni njezini roditelji, dok je dio obitelji Reisman (čija je matična zemlja bila Poljska) stradao u holokaustu. Prije nego što se počela baviti pitanjima vezanima uz seksualnu revoluciju i njezine posljedice, dr. Reisman je imala, barem ako je suditi prema televizijskim kućama na kojima je radila (umjetničko stvaralaštvo, izrada spotova), zavidnu novinarsku karijeru. Doktorat je stekla na Sveučilištu Case Western u Clevelandu. Usporedno s ulaskom u akademsku zajednicu osamdesetih godina počelo je njezino zanimanje za paradigmu spolnosti koja prevladava u SAD-u. Napisala je nekoliko knjiga, među njima i »Seksualna sabotža« (»Sexual Sabotage«) te »Kinsey, zločin i posljedice« (Kinsey: Crimes & Consequences). Kao priznati stručnjak za područja kao što su utjecaj medija na djecu, osobito pornografije, te za zaštitu djece i maloljetnika surađivala je s četiri savezna ministarstva. Upravo su njezina istraživanja odigrala presudnu ulogu u tome što su dva prestižna medicinska časopisa, njezina »Medical Tribune« i

britanski »The Lancet«, zatražila istragu nad Kinseyevim institutom («The Kinsey Institute - for Research in Sex, Gender and Reproduction») u vezi s optužbama da je njegov utemeljitelj u svojim istraživanjima iskorištavao zloporabe djece i maloljenika. Dr. Reisman tre-nutno surađuje s Interamerièkim institutom za filozofiju, upravljanje i društvenu misao te s »Liberty University School of Law« u Virginiji. Razgovor za Glas Koncila vodio se odmah po dolasku dr. Reisman u Zagreb (na-kon ka-njenja zrakoplova i odgode prve tiskovne konferencije).

Zašto
tolike nacije propa-daju zbog spolnosti?

I
prije negoli ste stigli u Hrvat-sku, mnogo je toga o Vama re-èeno u medijima.
Kako biste Vi sami sebe predstavili?

DR. REISMAN: Ja sam osoba u tra-ženju odgovora zašto tolke nacije propadaju zbog naèina na koji žive seksualnost, koji ponekad poprima-ju oblike prave pravcate perverzije. I smatram da sam pronašla glavni odgovor, u liku Alfreda Charlesa Kin-seya koji je pokrenuo svu tu lavinu.

U
Hrvatskoj ste najprije postali poznati kao netko tko je izrazio podršku novinarki HTV-a Ka-rolini Vidoviè-Krišto. Što vas je na to navelo?

DR. REISMAN: Kad sam saznala da je gospođa Vidoviè-Krišto ukorena, da je kažnjena od strane svojega po-slodavca, da je zapravo oklevetana zato što je napravila nešto što bi novi-nari zapravo trebali raditi - istraživati i prenositi hrvatskoj javnosti informa-cije koje se tièu vrlo važnog predmeta o kojemu se u ovome trenu vodi po-litièka rasprava - a buduæi da se kori-stila mojim istraživanjima, smatrala sam da je moja dužnost izraziti joj punu podršku. Èudim se postupku televizijske kuæe u kojoj radi, koja tvrdi da je demokratska televizija, ne višekomunistièka. Još sam se višezauðila kad sam doznala da je rijeè o televiziji koja se financira novcem građana. Vi dakle plaæate, a oni vas cenzuriraju. Moram takoðer reæi

da sam došla zatražiti susret s nekim od predstavnika njezinih poslodavaca, i očekujem da će joj se ispričati pred hrvatskom javnošću za ono što su joj učinili kao novinarki.

Ili
judeokršćanska tradicija ili Kinsey

Kako je zapravo
rođeno Vaše za-nimanje za seksologiju, osobito za njezina »oca« Kinseya?

DR. REISMAN: Na bavljenje tom temom navela me osobna i obiteljska tragedija. Moju je desetogodišnju kćerku silovao 13-godišnjak. Nikako nisam mogla shvatiti kako djeca dođu do toga da čine takve stvari. Počela sam se baviti konkretnim slučajem tog dječaka koji je slične stvari učinio višestruko u susjedstvu, a cijelo je vrijeme bio u terapijskom postupku; psi-holozi nikoga nisu upozorili na njega. Ukratko, istraživanje me dovelo do oca, ne samo seksologije nego i oca seksualne revolucije, Alfreda Charlesa Kinseya. On je tvrdio da su djeca »seksualna« od rođenja, da im seksualna interakcija, osobito s drugom djecom, ne može nastati i tome slično.

Koji su, prema
Vašim saznanjima, najsporniji aspekti kod samog Kinseya i u suvremenoj seksologiji?

DR. REISMAN: Kontroverzno je to »Kinseyev institut« (»The Kinsey Institute - for Research in Sex, Gender and Reproduction«) koji uvijek postoji, »on« uvijek imaju snimke ljudi koje skrivaju, a te bi snimke mogle uključivati silovanja, i »on« su uvijek subvencionirani poreznim novcem, i »on« dobivaju novac od filantropa, i »on« su upleteni u korupciju u svjetskim razmjerima, o čemu postoje svjedočanstva. Nedavno su objavili knjigu »Kinsey, čovjek koji je promijenio svijet«. Ja kažem: »Kinsey, pedofil koji je promijenio svijet«. On je uistinu promijenio svijet. Ako pogledamo spolni odgoj kojemu se podučavaju djeca, možemo reći da je Kinsey oblikovao cijelo to područje. Prije njega toga zapravo nije bilo. Dakle, sve »on« se djecu

podučava u razredu, ako ne dolazi iz tradicije, iz uvjerenja očeva i majka, iz biblijskog vjerovanja, judeokršćanske tradicije, onda dolazi od Kinseya. Ili je jedno, ili je drugo. I jedno teži k tome da izgura drugo. Najkontroverznije kod samog Kinseya jest to što su njegova istraživanja na djeci zasnovana na seksualnoj torturi. Tu riječ koristim doslovno. Od najmanje 317 pa do 2035 slučajeva maloljetnika i djece, od kojih je najmlađe imalo dva mjeseca, govori njegova vlastita knjiga "Spolno ponašanje kod ljudskih mužjaka" («Sexual Behavior in the Human Male»).

A što je sporno kod moderne seksologije?

To što ljudi zbog nje umiru, simbolički a ponekad i doslovno. Tu su spolne prenosive bolesti koje ih možda učiniti neplodnima, možda i ubiti, poput AIDS-a. To ih im slomiti srce. Zbog toga ih učiniti pobačaje, što ih također može učiniti neplodnima, a sigurno ih ponovo slomiti srce. Tu je i porast seksualnih zločina. Sve to zbog "kratka", seksologije koja bi ih navodno trebala usrećiti. Možda sam malo "kratka", ali nikako ne vidim kako bi to mlade ljude moglo usrećiti. Je li usrećuje možda siromaštvo koje u pravilu pogađa razorene obitelji i samohrane roditelje? A sve radi izobličenog poimanja ljudske spolnosti. Jer tko slijedi pedofila, njegovo ponašanje biti izobličeno!

"Popijte kavu i pogledajte istini u oči"

Jeste li svjesni da Vas mnogi me-diji (koji nipošto ne odražavaju nužno mišljenje većine građana) u sadašnjim društveno-političkim okolnostima predstavljaju kao "kontroverznu" osobu? Imate li potrebu reći nešto u svoju obranu? Biste li mogli navesti neke od publikacija koje doku-mentiraju vaše tvrdnje?

DR. REISMAN: Što da kažem u svoju obranu? Govorim o činjenicama. Stoga mogu samo poručiti: Probudi-te se, popijte kavu i pogledajte istini u oči! Ako to ne želite ili ne možete učiniti, to je vaš problem, a ne moj! Moji su problemi - predbacivanja da nisam seksolog niti socijalni psiholog i tome slično - počeli kad sam prvi puta toga saznala. U svojoj knjizi iznosim mnoge kopije ili prijepise dokumenata. Tu su tablice koje je izradio sam Kinsey, koje govore o tome da su u istraživanjima korištena djeca, najmlađe je imalo 2 mjeseca. Tu su također, primjerice, njemačke publikacije iz 1957. godine koje dokumentiraju Kinseyevu suradnju s njemačkim nacistima, osuđenim pedofilom Fritzom Von Balluseckom. Od 1987. do 1995. godine u

Amsterdamu je izlazio časopis »Paidika« oko koje su se okupljali pedofili. Među suradnicima koji su objavljivali u časopisu brojna su imena nasljednika Kinseyeva djela. Što tu nije jasno? Nažalost, ljudi često vjeruju u ono u što žele vjerovati.

Jesu li Vaša zanimanja za seksologiju i Vaša zauzetost na bibliji način uvjetovani Vašim religijskim uvjerenjem, ili naukom vjerske zajednice kojoj pripadate?

DR. REISMAN: Ja sam u djetinjstvu odgajana i odrasla sam kao komunistkinja. Volim svoje roditelje. Bili su dragi. No bili su naivni, vrlo naivni. Vjerovali su u to. I dalje ih volim, premda sam starija, sve više uviđam važnost religije, Biblije i onoga što ona govori. U svakom slučaju bolje štiti djecu od svega ovoga što im se danas nudi.

„Nije bilo metodologije, nije bilo znanosti“;

Kakav je, prema Vašim saznanjima, odnos između seksologije i rodne (gender) filozofije, ili pokreta, ili ideologije - veća prema tome kako tko na to gleda?

DR. REISMAN: Ukratko: to je seksologija. To je to. Gender filozofija kaže da je rod kategorija neovisna o fizičkom spolu, da čovjek može odlučiti hoće li biti „dečko“ ili „djevojčica“, ili nešto. Ta ideja odražava zabludu osnivača. Kinsey je za sebe tvrdio da je biseksualac. Bio je i sadomazohist. Bio je također opsjednut samozadovoljavanjem, poklonik pornografije. Druge je prisiljavao da sudjeluju u njegovim „istraživanjima“. Bio je i veliki krivotvoritelj u znanstvenom, metodološkom smislu. Tu nije bilo metodologije, nije bilo znanosti. Tako, primjerice, navodi da je u svojem istraživanju vodio razgovore s 4441 ženskom osobom, tvrdeći da ni jednoj jedinoj silovanjem nije nanesena stvarna šteta. To je suludo! Metodološka je krivotvorina i kad kaže da je vodio razgovore s prosječnim američkim muškarcima, a to su većinom bili ljudi koji uopće nisu bili u Americi, koji su otišli iz Amerike za vrijeme Drugoga svjetskog rata.

Među njima su mnogi bili vrlo aktivni homoseksualci kojima prema ondašnjim zakonima uopće ne bi bilo dopušteno služiti vojsku, zatvorencima, mnogi su se prostituirali, mnogi su također bili pedofili. On sam kaže da je razgovarao s 1400 seksualnih napadnika. Nakon svega napisao je knjigu pod naslovom "Seksualno ponašanje kod ljudskih mužjaka". Meto-dolaznik ispravan naslov bi glasio: "Seksualno ponašanje kod ljudskih perverzija".

Vlada
velika protekcija, zid i utnje

Kako je moguće da su zaključci jednog istraživača, Kinseya, koji je prema onome što dokazujete pun kontroverza, stekli status znanosti, što vam omogućuje, u političke projekte?

DR. REISMAN: To pitanje i mene muči.

Gledala sam te njegove tablice i pitala sam se što je tu na stvari. To nije znanost. Trebale su mi godine istraživanja da shvatim kako se go-tovo svatko tko piše o seksualnosti poziva na Kinseya. Kad bi se srušilo Kinseya, kad bi ga se razotkrilo kao manijaka, luđaka, perverzija i pedofila, što bi bilo sa svim tim velikim profesorima koji se na njega pozivaju? Na njemu se zasnivaju njihovi akademski stupnjevi, njihova stručnost, njihove ekspertize... Sve bi to palo. Zato tu vlada velika protekcija, zid i utnje. Velik je interes tih ljudi da se drže zajedno i da spriječe izlaženje na vidjelo odakle sve to dolazi. Osim toga, ponegdje, u nekim skupinama, vlada pravi pravcati kult "kult seksa". Ključni preokret koji je Kinsey postigao jest taj "dobio" područje znanosti. Dakako, ne bez pomaganja. U Kinseyev je institut počeo pritjecati "Playboyev" novac, Rockefellerov novac. Potom se krug počeo širiti. Stvoreni su istraživački centri, ljudi iz tih centara počeli su ulaziti u odbore i komisije, odakle su se počeli širiti osobito na dva područja, na područje prava i područje odgoja - najprije na sveučilištima, potom u srednjim školama, potom u osnovnim i naposljetku na vrtićima. Pa i u katoličke škole. U jednome od svojih izlaganja usredotočila sam se na taj pravni aspekt, kako su se na temelju Kinseyevih laži mijenjali zakoni u SAD-u. Drastični primjer

je silovanje. Dok je prije Kinseyeve ere za taj zločin u 18 saveznih država bila predviđena smrtna kazna, a u 22 doživotna zatvorska kazna, nakon Kinseya ta je kazna drastično smanjena, u većini presuda iznosi od pola do četiri godine.

Ipak, teško je shvatiti da je stvar postala globalnim projektom...

DR. REISMAN: Mi ljudi smo glupi. Je li to prihvatljivo obrazloženje? Je to prihvatljivo reći, napisati? Znae, svi smo mi skloni vjerovati u dobro i u dobre nakane: To je zapravo sasvim normalno. Štoviše, imamo pravo vjerovati da su ljudi iz akademske zajednice pouzdani, da novinari govore istinu, da je ljudima koji rade u školi stalo do djece. To bi se trebalo podrazumijevati. Kad je Kinsey započeo iznositi svoje ideje, nitko nije vjerovao da je to loše. Tek danas, kad smo svjesni visoke stope profesora, pa čak i svećenika koji su zlorabili djecu, znamo da nije uvijek tako. Znamo da imamo razloga imati na oku profesora, liječnika, suca, susjeda, majku, baku, djeda... To je bolno.

Kad bi ljudi shvatili, nešto bi se promijenilo

Nije li ipak riječ o našem društvenom i kulturnom strujanju? Možda o našem sekularizmu?

DR. REISMAN: Svakako, ti su ljudi obećavali novi raj. I danas je to zapravo tako. Ako kažete: nije važno jesi dječak ili djevojčica, važno je da uživite i zabavljate se - što je to drugo doli obećanje novoga raja. Ljudi nisu svjesni da, ako na taj način vode ljubav, to neće dovesti do ljubavi, nego do rata. Rat je i nastao. Danas se vodi veliki globalni rat između muškarca i žena. Dakako da pornografija u tome igra veliku ulogu. Nisam teologinja da bih o tome govorila, ali ima u tome nešto demonskoga, da se zavedu toliki ljudi, čitavi narodi. Usprkos svemu, nisam pesimist. Kad bi ljudi shvatili gdje su korijeni takvog pristupa seksualnosti, nešto bi se promijenilo. U tom smislu sretna sam što ima ljudi koji se usude misliti drugačije. Poput spomenute novinarkine Karoline Vidović-Krišto koja je zapravo samo prenijela hrvatskoj javnosti informacije, ili poput udruga »Vigilare« i »centra za obnovu kulture« koje su me pozvale ovamo. Upravo takve udruge građana mogu odigrati važnu ulogu. Podsjetit ću na to da je i krug ljudi oko Kinseya u početku bio vrlo malen. Ali su uporno »kopali«...

Èemu se možemo nadati od uvođenja spolnog odgoja u Hrvatskoj?

DR. REISMAN: Što god uvezete od Kinseya i »Planiranog roditeljstva« (»Planned Parenthood«) - te su dvije kategorije nerazdvojne od samih početaka. Margaret Sanger, osnivaèica »Planiranog roditeljstva« koje je do danas uspjele uèe u programe nekih UN-ovih agencija, i Kinsey imali su istog odvjetnika, surađivali su, sve je to isti »vatreli krug« - koji ide u dva smjera: pritisak na promjenu zakona i pritisak na školski sustav.

* * *

Hrvatsko katolièko lijeènièko društvo
(HKLD)

Predmet: Javna rasprava o Kurikulumu
zdravstvenog odgoja

Poštovani èlanovi HKLD,

Hrvatsko katoličko liječničko društvo (HKLD) uputilo je Agenciji za odgoj i obrazovanje svoje komentare i prijedloge na Kurikulum zdravstvenog odgoja u sklopu javne rasprave o zdravstvenom odgoju u hrvatskim školama prema predviđenim rubrikama kako slijedi (vidi: <http://www.ettaedu.eu/OpciPrijedlozi/Default.aspx?id=3>).

Predlažemo Vam da se i Vi svatko ponaosob logirate na navedenu adresu i uputite svoje komentare do ponedjeljka, 18. ožujka 2013.g. do 24h, kada je krajnji rok, kako bi Agencija dobila što veći broj naših primjedbi. Svoje komentare možete sami osmisliti ili ih prilagoditi dole navedenim komentarima koje smo uputili ispred cijelog Društva.

Komentari se upisuju u pet odvojenih rubrika, kako slijedi:

Opći prijedlozi

Hrvatsko katoličko liječničko društvo (HKLD) koje okuplja više od 2700 visokoobrazovanih zdravstvenih djelatnika s nemalim brojem sveučilišnih nastavnika u Izjavi povodom uvođenja zdravstvenog odgoja u hrvatske škole od 6. siječnja 2013. godine ocijenilo je predloženi Kurikulum zdravstvenog odgoja stručno-medicinski manjkavim, nedorečenim i neprimjerenim te zatražilo stručnu i društvenu demokratsku raspravu. Stoga pozdravljamo odluku Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta kojom se otvara javna rasprava o zdravstvenom odgoju u školama u Republici Hrvatskoj.

Smatramo kako je u izradi i provođenju Kurikuluma zdravstvenog odgoja neophodno postaviti neprijeporne stručno-medicinske i znanstvene činjenice o razvitku ljudske osobe kao složenom međudjelovanju genetskog potencijala i okolišnih čimbenika, neophodnosti interakcije s drugim osobama te neophodnosti usporednog fizičkog, mentalnog i emocionalnog razvitka i sazrijevanja. Pri tome pozivamo na potpuno otvorenje definicije zdravlja SZO, Opće deklaracije o ljudskim pravima UN-a, Konvencije o pravima djeteta, Članka 63. Ustava Republike Hrvatske prema kojemu roditelji imaju pravo i slobodu da samostalno odlučuju o odgoju djece. Isto tako podržavamo okvir koji je postavljen relevantnim međunarodnim smjernicama u

području spolnog odgoja prema kojemu je državnu edukaciju o spolnom odgoju potrebno staviti u lokalni civilizacijski i svjetonazorski kontekst te u nju uključiti roditelje i vjerske zajednice.

Smatramo da u izradu Kurikuluma zdravstvenog odgoja nisu bili uključeni svi medicinski stručnjaci koji se bave razvitkom djeteta, kao primjerice pedijatri, neuropedijatri, dječji psihijatri, kao niti stručnjaci iz područja neuroznanosti, temeljne znanstvene discipline koja proučava razvitak ljudske osobe.

Prije provedbe Kurikuluma bilo je neophodno provesti cjelovitu i stručnu izobrazbu provoditelja programa (učitelja i razrednika) čije su temeljna edukacija znatno odstupala od pojedinih tema programa.

Stručno ne prihvaćamo činjenicu da je jedino spolnost izdvojena iz cjeline ljudske osobnosti koju čine jedinstvo tijela, osjećaja, razuma, duhovnosti, odgovornosti, ljubavi i savjesti. U modulu koji se bavi spolnim odgojem spolnost je prikazana samo na tjelesnoj/tehničkoj razini.

Literatura predložena za Kurikulum i za sve radionice stručno i znanstveno je potpuno neprimjerena i upitna. Stručnih naslova je tek nekoliko, a znanstvenih medicinskih se ne nalazi. Potpuno je neprihvatljivo da se kao preporučena literatura navode i rabe naslovi u izdanju nestručnih i neznanstvenih privatnih fondacija, laičkih udruga građanskog društva kao i nerecenzirani i sponzorirani popularni članci.

Napominjemo da se kao nepovoljna posljedica provođenja ovakvog programa može očekivati povećanje pobola i rizičnog ponašanja u generaciji polaznika, ali i njihovog potomstva, kao i posljedično povećanje troškova zdravstvene zaštite pučanstva.

Iz svega gore navedenog, kao i komentara na pojedine module (dole navedene) smatramo kako je za promociju i očuvanje zdravlja naroda potrebno sveobuhvatnije i stručnije pristupiti izradi novog Kurikuluma zdravstvenog odgoja.

Modul – Živjeti zdravo

- neujednačenost sadržaja: znatna zastupljenost sadržaja o prehrani, gotovo nezastupljeni sadržaji o hidraciji i spavanju kao temeljnim fiziološkim potrebama, ignoriranje realnih problema nezdravih navika kod djece (TV, računala, mobiteli, …)

- izrazita neujednačenost i manjkavost u zastupljenosti poduke o pojedinim organskim sustavima, npr. potpuni izostanak informacija o postizanju i očuvanju zdravlja srednjeg živčanog sustava koji je temelj funkcioniranja svake ljudske osobe

- neprimjerenost sadržaja iz prve pomoći i njihova stručna upitnost i manjkavost (nisu zastupljena vitalno ugrožavajuća stanja poput traume glave, besvjesno stanje, opekline, itd.)

- selektivnost pristupa u kojem je razvitak ljudske osobe sveden samo na somatski razvitak: somatski razvitak obrađuje se samo kroz prehranu i tjelovježbu; kognitivni razvitak obrađuje se samo kroz akademske vještine i postignuæa; socijalni i emocionalni razvitak obrađuje se kao egoistièno stajalište i odnos prema vršnjacima dok se sve ostale kategorije osoba s kojima djeca žive u potpunosti ignoriraju

- duhovni razvitak, iako spomenut u uvodu Kurikuluma, ignorira se u ciljevima i objavljenim radionicama

- sadržaj Kurikuluma i radionica opsegom i redosljedom obrade po razredima nije primjeren, s izraženim nesuglasjem s temeljnim spoznajama o razvitku djeteta, a mjestimièno i s temeljnim medicinskim znanjima

- kao ciljevi nekih nastavnih sati i radionica iznose se medicinske neistine, npr. cijepljenje se navodi kao jedini oblik prevencije zaraznih bolesti

Modul – Prevencija ovisnosti

- ne slijede se utemeljene struène i

znanstveno-medicinske spoznaje o nastanku, terapiji i prevenciji ovisnosti: nisu spomenute niti se sustavno obrađuju rizični čimbenici za nastanak ovisnosti, ne spominje se mukotrpan proces i potrebni načini liječenja ovisnosti, kao npr. komune, potpora obitelji i sl.

- neujednačenost sadržaja: naglašavanje negativnosti, neprimjerenog ponašanja u usporedbi s promicanjem primjerenog ponašanja koje je k tome ograničeno samo na niže razrede osnovne škole

- izrazita manjkavost u zastupljenosti sadržaja: nepotpuni prikaz i obrada negativnosti, neprimjerenog i nasilnog ponašanja, ne cjeloviti prikaz tih negativnosti (uključivanje samo tjelesnog i kognitivnog aspekta ljudske osobe)

- stručno je potpuno pogrešno i za postizanje zdravlja i primjerenog ponašanja potpuno neučinkovito temeljenje programa prevencije ovisnosti na pretpostavci da se dijete već nalazi u kontaktu sa sredstvima ovisnosti

- sadržaj Kurikuluma i radionica opsegom i redoslijedom obrade po razredima nije primjeren s izraženim nesuglasjem s temeljnim spoznajama o razvitku djeteta, a mjestimično i s temeljnim medicinskim znanjima

- metodološka neprimjerenost i netočnost

sadržaja radionica za 3. razred osnovne škole kojima se praktički promovira ovisnost

- izrazita manjkavost literature

Modul – Prevenција nasilnog ponašanja

- stručno je potpuno pogrešno i za postizanje zdravlja i primjerenog ponašanja potpuno neučinkovito temeljenje programa prevencije nasilnog ponašanja na pretpostavci da se dijete već nalazi u situaciji da jest nasilnik ili žrtva nasilja

- ne slijede se utemeljene stručne i znanstvene spoznaje o nastanku, terapiji i prevenciji nasilnog ponašanja: nisu spomenute niti se sustavno obrađuju rizični čimbenici za nastanak nasilnog ponašanja

- neujednačenost sadržaja: naglašavanje negativnosti, neprimjerenog ponašanja u usporedbi s promicanjem primjerenog ponašanja koje je k tome ograničeno samo na niže razrede osnovne škole

- izrazita manjkavost u zastupljenosti sadržaja: nepotpuni prikaz i obrada negativnosti, neprimjerenog i nasilnog ponašanja, ne cjeloviti prikaz tih negativnosti (uključivanje samo tjelesnog i kognitivnog aspekta ljudske osobe)

Modul – Spolna/rodna ravnopravnost i odgovorno spolno ponašanje

- medicinska neutemeljenost naslova modula i pojma roda

- navođenje neistinitih definicija (stidljivosti, simpatije, itd.)

- neprihvatljivost tretiranja pedofilije kao spolne orijentacije

- potpuna neprimjerenost literature u kojoj se između ostaloga iznose stručne neistine (refleksne aktivnosti se smatraju voljnima i pogrešno interpretiraju)

- selektivnost, ne cjelovitost i manjkavost prikazanih sadržaja. Ako se već djeci programom daje uvid u različite oblike spolne orijentacije, potrebno je onda i iznijeti znanstvene činjenice o s njima povezanim zdravstvenim rizicima i nepovoljnim ishodima (ovisnost, nasilničko ponašanje, spolno prenosive infekcije i dr.)

Franjo Turalija

predsjednik HKLD

Rok Ćivljak

predsjednik podružnice Zagreb HKLD

* * *

Prof. dr. sc. Ante Vukasović

Ugledni pedagog odgovara pravobraniteljici za djecu u vezi s njenom podrškom uvedenom programu spolnog odgoja.

U intervju Veèernjem listu (8. 2.)

pravobraniteljica za djecu Mila Jelaviæ kategorièki kaæe: "Izjasnili smo se jasno u prilog obveznom, znanstveno i struèno utemeljenom zdravstvenom odgoju za svu djecu u osnovnim i srednjim školama po jedinstvenom programu i neovisno o suglasnosti roditelja". To je nevjerojatan primjer zavaravanja, javnoga kazivanja neistina i kršenja Boæjih i ljudskih zakona u odnosu na roditeljska prava i duænosti prema djeci i njihovu odgajanju.

Zavaravanje: Govori o zdravstvenom odgoju

koji nije sporan, a tema razgovora je bila vrlo sporni tzv. "spolni odgoj" u èetvrtom modulu. To su dva razlièita predmeta. Prvi ima pozitivno, a drugi negativno znaèenje. Ne moæe se, i nemoralno je, prekrivati i opravdavati nešto negativno, neèeim posve drugim pozitivnog znaèenja.

Neistine: "Spolni odgoj" u

èetvrtom modulu nije odgoj, tamo su samo seksualne informacije koje senzibiliziraju i potièu nejaku djecu na vrlo štetne prerane spolne odnose. Takve štetne seksualne informacije nemaju baš nikakvo znanstveno, ni stuèno utemeljenje. Gruba povrjeda moralnih, zakonskih i vjerskih roditeljskih prava i duænosti: Pravobraniteljica za djecu izjasnila se za obvezni jedinstveni program za svu djecu u osnovnim i srednjim školama, u komu je i vrlo štetni "spolni odgoj", i to "neovisno o suglasnosti roditelja", a Bog, moral i ljudski zakoni priznaju roditeljima pravo odgajanja • svoje djece.

Ustav RH postavlja pred roditelje duænost

odgajanja, uzdržavanja i školovanja djece jamèi im "pravo i slobodu samostalnog odluèivanja o odgoju djece" (æel. 63.). U Obiteljskom zakonu "Roditelji imaju duænost i pravo odgajati dijete kao slobodnu, humanu, domoljubnu, moralnu, osjeæajnu i odgovornu osobu... kako bi bila pripremljena za skladan obiteljski i društveni æivot" (èl. 93.). Opæea deklaracija o ljudskim pravima UN (1948.) priznaje roditeljima pravo prvenstva u izboru školovanja za svoju djecu (èl. 26.). Povelja o pravima

djeteta UN (1959.) u šestom naèelu jamèi pravo djeteta na rast i razvitak u ozraèju ljubavi, razumijevanja, moralne i materijalne sigurnosti i pod okriljem brige i odgovornosti svojih roditelja. U Povelji o pravima obitelji Svete Stolice kaæe se: "Buduæi da su roditelji dali æivot svojoj djeci, oni imaju izvorno, prvobitno i neotudivo pravo i da je odgajaju; zbog toga se oni imaju smatrati prvim i poglavitim odgojiteljima svoje djece" (èl. 5.). Zar nšta od toga ne poznaje i ne priznaje pravobraniteljica za djecu? što treba reæi o takvom njezinom protuustavnom, protuzakonskom i protumoralnom postupanju? Ti postupci pokazuju totalno nepoznavanje odgoja i odgojnih zakonitosti.

Temeljni pedagojski zakon nalaæe suradnju i skladno djelovanje odgojnih èimbenika. U Hrvatskoj su povijesno-tradicionalno stoljæeima suraðivala tri glavna èimbenika: obitelj, škola i Crkva. Suradnja i skladno djelovanje omoguæuju uèinkovito odgajanje. Ako jedni grade a drugi razgraðuju, nema to ni blagoslova, ni pozitivnih rezultata. Nasilno uvedeni sekularno-ateistièki program tzv. "spolnog odgoja" uništava suradnju glavnih odgojnih èimbenika, onemoguæuje uspješno odgajanje i uzrokuje odgojni kaos.

* * *